

31995D0308

L 186/42

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

5.8.1995

SKLEP SVETA
z dne 24. julija 1995
o sklenitvi Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer v imenu
Skupnosti

(95/308/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s (1) skupaj s prvim stavkom odstavka 2 in prvim pododstavkom člena 228 (3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je Komisija v imenu Skupnosti sodelovala v pogajanjih in v *ad hoc* delovni skupini pri pripravi Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer;

ker je bila konvencija podpisana v imenu Skupnosti v Helsinkih 18. marca 1992;

ker je glavni namen konvencije vzpostaviti okvir dvostranskega ali večstranskega sodelovanja za preprečevanje in nadzor onesnaževanja čezmejnih vodotokov ter zagotoviti razumno uporabo vodnih virov v državah članicah Gospodarske komisije OZN za Evropo;

ker je Skupnost sprejela ukrepe na področju, ki ga ureja konvencija; ker je Skupnost odgovorna, da izpolni mednarodne obveznosti v takšnih zadevah;

ker okoljska politika Skupnosti sledi ciljem ohranitve, varstva in izboljšanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi ter preudarne in razumne uporabe naravnih virov s ciljem trajnostnega razvoja;

ker je cilj okoljske politike Skupnosti kot celote krepitev mednarodnega sodelovanja, da bi dosegli visoko raven varstva; ker temelji na previdnostnem načelu in na načelih, da je treba preventivno ukrepati, da je prednostna naloga popraviti okoljsko škodo pri viru in da naj plača onesnaževalec;

ker Skupnost in države članice na svojih področjih pristojnosti sodelujejo s svojimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami;

ker bo sklenitev Konvencije s strani Komisije pomagala doseči cilje, določene v členu 130r Pogodbe,

SKLENIL NASLEDNJE:

Člen 1

Konvencija o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer se s tem odobri v imenu Evropske skupnosti.

Besedilo konvencije je priloženo v Prilogi I.

⁽¹⁾ UL C 212, 5.8.1993, str. 60.

⁽²⁾ UL C 128, 9.5.1994.

⁽³⁾ UL C 34, 2.2.1994, str. 1.

Člen 2

Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo ali osebe, ki bo(do) pristojna(e) za deponiranje listine o odobritvi pri generalnem sekretarju Združenih narodov v skladu s členom 25 konvencije.

Ta oseba ali te osebe hkrati predložijo tudi izjavo o pristojnosti, priloženo v Prilogi II.

V Bruslju, 24. julija 1995

Za Svet

Predsednik

P. SOLBES MIRA

PRILOGA I

KONVENCIJA

**o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer, sestavljena v Helsinkih
17. marca 1992**

Združeni narodi

1992

Konvencija o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer**PREAMBULA**

POGODBENICE TE KONVENCIJE SO SE,

UPOŠTEVAJOČ, da sta varstvo in uporaba čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer pomembni in nujni nalogi, ki ju je mogoče učinkovito izpolniti samo z okrepljenim sodelovanjem,

ZASKRBLJENE zaradi obstoja in nevarnosti škodljivih kratkoročnih ali dolgoročnih vplivov sprememb stanja čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer na okolje, gospodarstvo in blaginjo držav članic Gospodarske komisije za Evropo (ECE),

OB POU DARJANJU potrebe po okrepljenih nacionalnih in mednarodnih ukrepih za preprečitev, nadzor in zmanjšanje izpustov nevarnih snovi v vodno okolje in za znižanje evτροφikacije in zakisljevanja kot tudi onesnaževanja morskega okolja, še posebno obalnih območij, iz virov s kopnega,

OB IZREKANJU POHVALE vladam ECE za njihova dosedanja prizadevanja, da bi okrepile sodelovanje na dvostranski in večstranski ravni za preprečitev, nadzor in zmanjšanje čezmejnega onesnaževanja, za trajnostno gospodarjenje z vodami, za ohranitev vodnih virov in varstvo okolja,

OB OPOZARJANJU na ustrezne določbe in načela Deklaracije Stockholmske konference o človekovem okolju, Sklepne listine Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi (KVSE), sklepnih dokumentov Madridskega in Dunajskega sestanka predstavnikov držav udeleženk KVSE in Regionalne strategije za varstvo okolja in racionalno uporabo naravnih virov v državah članicah ECE za obdobje do leta 2000 in kasneje,

ZAVEDAJOČ SE vloge Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo pri spodbujanju mednarodnega sodelovanja za preprečevanje, nadzor in zmanjšanje čezmejnega onesnaževanja voda in za trajnostno uporabo čezmejnih voda in glede na to opozarjajoč na Deklaracijo ECE o politiki preprečevanja in nadzora onesnaževanja voda, vključno s čezmejn timer onesnaževanjem, na Deklaracijo ECE o politiki racionalne uporabe voda, na Načela ECE glede sodelovanja na področju čezmejnih voda, na Listino ECE o gospodarjenju s podtalnimi vodami in na Kodeks ravnanja pri ključnem onesnaženju čezmejnih kopenskih voda,

SKLICUJOČ SE na sklepa I (42) in I (44), ki ju je sprejela Gospodarska komisija za Evropo na svojem dvainštiridesetem oziroma štiriinštiridesetem zasedanju ter na izid sestanka KVSE o varstvu okolja (Sofija, Bolgarija, 16. oktober–3. november 1989),

OB POU DARJANJU, da je treba sodelovanje glede varstva in uporabe čezmejnih voda med državami članicami uresničevati predvsem z oblikovanjem sporazumov med državami, ki mejijo na iste vode, zlasti kjer takšni sporazumi še niso bili doseženi,

DOGOVORILE naslednje:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej konvenciji:

1. „čezmejne vode“ pomeni vse površinske ali podtalne vode, ki označujejo mejno črto med dvema ali več državami, ki prečkajo to mejno črto ali potekajo ob njej; kadar se čezmejne vode izlivajo neposredno v morje, se te čezmejne vode končajo v ravni črti, ki poteka med dvema točkama nasprotnih bregov njihovih ustij pri stanju gladine ob oseki;
2. „čezmejni vpliv“ pomeni vsak večji škodljiv vpliv na okolje, ki je posledica spremembe stanja čezmejnih voda, ki jo povzroča človekova dejavnost, katere fizični izvor je v celoti ali delno na območju pod jurisdikcijo druge pogodbenice. Takšni vplivi na okolje vključujejo vplive na človekovo zdravje in varnost, rastlinstvo, živalstvo, tla, zrak, vodo, podnebje, pokrajino in zgodovinske spomenike ali druge fizične strukture oziroma medsebojno vplivanje med temi dejavniki; vključujejo pa tudi vplive na kulturno dediščino ali socialno-ekonomske okoliščine, ki so posledica sprememb teh dejavnikov;

3. „pogodbenica“ pomeni podpisnico te konvencije, razen če besedilo ne navaja drugače;
4. „obrežne pogodbenice“ pomeni pogodbenice, ki mejijo na iste čezmejne vode;
5. „skupno telo“ pomeni dvostransko ali večstransko komisijo ali druge ustrezne institucionalne ureditve za sodelovanje med obrežnimi pogodbenicami;
6. „nevarne snovi“ pomeni snovi, ki so strupene, karcinogene, mutagene, teratogene ali bioakumulativne, zlasti če so obstojne;
7. „najboljša razpoložljiva tehnologija“ (opredelitev pojma je vključena v Prilogi I k tej konvenciji).

DEL I

DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO NA VSE POGODBENICE

Člen 2

Splošne določbe

1. Pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje, nadzor in zmanjšanje kakršnih koli čezmejnih vplivov.
2. Pogodbenice še posebej sprejmejo vse ustrezne ukrepe:
  - (a) za preprečevanje, nadzor in zmanjšanje onesnaževanja voda, ki povzročajo ali bi lahko povzročilo čezmejni vpliv;
  - (b) za zagotovitev, da se čezmejne vode uporabljajo s ciljem ekološko zdravega in razumnega gospodarjenja z vodo, ohranitev vodnih virov in varstva okolja;
  - (c) za zagotovitev, da se čezmejne vode uporabljajo razumno in pravično, še zlasti upoštevajoč njihov čezmejni značaj v primeru dejavnosti, ki povzročajo ali bi lahko povzročile čezmejne učinek;
  - (d) za zagotovitev ohranitve ekosistemov in njihovo ponovno vzpostavitev, kjer je to potrebno.
3. Kjer je to mogoče, se ukrepi za preprečitev, nadzor in zmanjšanje onesnaževanja voda izvajajo pri samem izvoru.

4. Neposredna ali posredna posledica teh ukrepov ne sme biti prenos onesnaževanja v druge dele okolja.
5. Pri ukrepih iz odstavkov 1 in 2 tega člena se pogodbenice ravnaajo po naslednjih načelih:
  - (a) previdnostnemu načelu, na podlagi katerega se ne sme odlašati z ravnanjem, s katerim bi se izognili morebitnemu čezmejnemu vplivu izpusta nevarnih snovi, ker znanstvene raziskave še niso v celoti dokazale vzročne povezave med temi snovmi na eni strani in morebitnim čezmejnim vplivom na drugi;
  - (b) načelu „onesnaževalec plača“, na podlagi katerega stroške ukrepov za preprečevanje, nadzor in zmanjšanje onesnaževanja krije onesnaževalec;
  - (c) z vodnimi viri je treba gospodariti tako, da zadovoljimo potrebe sedanje generacije, ne da bi ogrozili možnosti prihodnjih generacij, da zadovoljijo svoje lastne potrebe.
6. Obrežne pogodbenice sodelujejo na podlagi enakosti in vzajemnosti, še zlasti z dvostranskimi in večstranskimi sporazumi, da bi razvile usklajene politike, programe in strategije, ki se nanašajo na določene prispevne površine ali njihove dele in katerih cilj so preprečitev, nadzor in zmanjševanje čezmejnega vpliva in varovanje okolja čezmejnih voda ali okolja, na katero te vode vplivajo, vključno z morskim okoljem.

7. Uporaba te konvencije ne sme voditi k slabšanju okoljskih razmer in tudi ne k povečanju čezmejnega vpliva.

8. Določbe te konvencije ne vplivajo na pravico pogodbenic, da posamezno ali skupaj sprejmejo in izvajajo strožje ukrepe, kot so ukrepi, ki jih določa ta konvencija.

Člen 3

Preprečevanje, nadzor in zmanjševanje

1. Za preprečitev, nadzor in zmanjševanje čezmejnega vpliva pogodbenice razvijajo, sprejemajo in uresničujejo, ter, kolikor je mogoče, uskladijo ustrezne zakonske, upravne, ekonomske, finančne in tehnične ukrepe, da bi med drugim zagotovile:

- (a) preprečevanje, nadzor in zmanjševanje emisij snovi, ki onesnažujejo, pri samem viru, med drugim z uporabo tehnologije, pri kateri nastaja malo ali nič odpadkov;
- (b) varstvo čezmejnih voda pred točkovnim onesnaževanjem s predhodno pridobitvijo dovoljenja za izpuste odpadnih voda, ki ga izdajo pristojni državni organi, in s spremljanjem ter nadzorom dovoljenih izpustov;
- (c) omejitve v dovoljenjih navedenih izpustov odpadnih voda, ki temeljijo na najboljši razpoložljivi tehnologiji za izpuste nevarnih snovi;
- (d) strožje zahteve, ki bi v posameznih primerih lahko vodile celo do prepovedi, če bi bilo to potrebno zaradi kakovosti sprejemnih voda ali ekosistema;
- (e) uporabo vsaj biološkega čiščenja ali enakovrednih postopkov za komunalno odpadno vodo, če je treba postopoma;
- (f) sprejetje primernih ukrepov, kot je uporaba najboljše razpoložljive tehnologije, da se zmanjšajo vnosi hranil iz industrijskih in komunalnih virov;
- (g) razvoj in izvajanje ustreznih ukrepov in najboljših okoljskih praks za zmanjšanje vnosov hranil in nevarnih snovi iz razpršenih virov, zlasti kjer prihajajo glavni viri iz poljedelstva (smernice za razvoj najboljše okoljske prakse so v Prilogi II k tej konvenciji);
- (h) uporabo presoje vplivov na okolje in drugih sredstev za presojo;
- (i) spodbujanje trajnostnega gospodarjenja z vodnimi viri, vključno z uporabo ekosistemskega pristopa;

- (j) razvoj načrtovanja dela ob nepredvidenih razmerah;
- (k) dodatne posebne ukrepe za preprečitev onesnaževanja podtalnih voda;
- (l) kar največje zmanjšanje nevarnosti naključnega onesnaženja.

2. V ta namen vsaka pogodbenica določi mejne emisijske vrednosti izpustov snovi iz točkovnih virov v površinske vode na podlagi najboljše razpoložljive tehnologije, ki se še posebej uporabljajo v posameznih industrijskih sektorjih ali panogah, ki povzročajo emisije nevarnih snovi v okolje. Ustrezni ukrepi za preprečevanje, nadzor in zmanjševanje vnosa nevarnih snovi iz točkovnih in razpršenih virov onesnaževanja v vode, omenjeni v odstavku 1 tega člena, lahko med drugim vključujejo popolno ali delno prepoved proizvodnje ali uporabe takšnih snovi. Upoštevati je treba obstoječe sezname industrijskih sektorjev ali panog ter nevarnih snovi, določenih v mednarodnih konvencijah ali predpisih, ki se uporabljajo na področjih, na katera se nanaša ta konvencija.

3. Poleg tega vsaka pogodbenica določi, če je to primerno, cilje za kakovost voda in sprejme merila za kakovost voda z namenom preprečevanja, nadzora in zmanjševanja čezmejnih vplivov. Splošne smernice za razvoj takšnih ciljev in meril so v Prilogi III k tej konvenciji. Ko je treba, si pogodbenice prizadevajo posodabljanje to prilogo.

Člen 4

Spremljanje

Pogodbenice pripravijo programe za spremljanje stanja čezmejnih voda.

Člen 5

Raziskave in razvoj

Pogodbenice sodelujejo pri raziskavah in razvoju učinkovitih tehnik za preprečevanje, nadzor in zmanjševanje čezmejnega vpliva. V ta namen si pogodbenice na dvostranski in/ali večstranski podlagi, upoštevajoč rezultate raziskav, ki se izvajajo v ustreznih mednarodnih forumih, prizadevajo začeti ali okrepiti posebne raziskovalne programe, kjer je treba, katerih cilj so med drugim:

- (a) metode za presojo strupenosti nevarnih snovi in škodljivosti snovi, ki onesnažujejo;
- (b) poglobljeno znanje o prisotnosti, razširjenosti in okoljskih učinkih snovi, ki onesnažujejo, ter spremljajočih procesih;
- (c) razvoj in uporaba okolju prijaznih tehnologij ter modelov proizvodnje in potrošnje;
- (d) postopno zmanjševanje uporabe in/ali nadomestitev snovi, ki bi lahko povzročale čezmejen vpliv;

(e) okoljsko zdravi načini odlaganja nevarnih snovi;

Člen 7

(f) posebne metode za izboljšanje stanja čezmejnih voda;

Odgovornost

(g) razvoj za okolje sprejemljivih vodnogospodarskih objektov in tehnik reguliranja vode;

Pogodbenice podpirajo ustrezna mednarodna prizadevanja za izdelavo pravil, meril in postopkov na področju odgovornosti.

(h) fizično in finančno ocenjevanje škode, ki je posledica čezmejnega vpliva.

Rezultate teh raziskovalnih programov si pogodbenice med seboj izmenjujejo v skladu s členom 6 te konvencije.

Člen 8

Varstvo podatkov

Člen 6

Izmenjava informacij

Pogodbenice poskrbijo za kar najbolj obsežno in čim prejšnjo izmenjavo informacij o zadevah, na katere se nanašajo določbe te konvencije.

Določbe te konvencije ne vplivajo na pravice ali obveznosti pogodbenic v skladu z njihovimi nacionalnimi pravnimi sistemi ter veljavnimi mednarodnimi predpisi za varstvo informacij, povezanih z industrijskimi in poslovnimi skrivnostmi, vključno z intelektualno lastnino ali nacionalno varnostjo.

DEL II

DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO NA OBREŽNE POGODBENICE

Člen 9

Dvostransko in večstransko sodelovanje

1. Obrežne pogodbenice na podlagi enakosti in vzajemnosti sklepajo dvostranske ali večstranske sporazume oziroma druge dogovore, če teh še ni, ali pa prilagodijo že obstoječe, če je to potrebno za odpravo nasprotij z osnovnimi načeli te konvencije, zato da bi določile svoja medsebojna razmerja in ravnanje glede preprečevanja, nadzora in zmanjševanja čezmejnega vpliva. Obrežne pogodbenice določijo prispevne površine ali njihov(-e) del(-e), ki je (so) predmet sodelovanja. Ti sporazumi ali dogovori vsebujejo tako tista vprašanja, ki jih ureja ta konvencija, kot tudi katera koli druga vprašanja, pri katerih obrežne pogodbenice menijo, da je sodelovanje potrebno.

2. V sporazumih ali dogovorih iz odstavka 1 tega člena je treba predvideti ustanovitev skupnih teles. Naloge teh skupnih teles so med drugim in brez škode za že obstoječe take sporazume ali dogovore naslednje:

(a) zbiranje, analiza in vrednotenje podatkov za določitev virov onesnaževanja, ki utegnejo povzročiti čezmejni vpliv;

(b) izdelovanje skupnih programov za spremljanje kakovosti in količine voda;

(c) sestavljanje evidenc in izmenjava informacij o virih onesnaževanja iz točke (a) odstavka 2 tega člena;

(d) določanje mejnih emisijskih vrednosti odpadnih voda in vrednotenje učinkovitosti nadzornih programov;

(e) priprava skupnih ciljev in meril za kakovost voda v skladu z določbami odstavka 3 člena 3 te konvencije ter predlaganje ustreznih ukrepov, če je treba, za vzdrževanje in izboljšanje obstoječe kakovosti voda;

(f) razvijanje skupnih akcijskih programov za zmanjšanje obremenitev onesnaževanja tako iz točkovnih virov (npr. komunalni in industrijski viri) kot tudi iz razpršenih virov (še posebej iz kmetijstva);

(g) vzpostavitev opozorilnih in alarmnih postopkov;

(h) delovanje kot forum za izmenjavo informacij o obstoječi in načrtovani uporabi voda in s tem povezanih objektih in napravah, ki bi lahko povzročili čezmejni vpliv;

(i) spodbujanje sodelovanja in izmenjave informacij o najboljši razpoložljivi tehnologiji v skladu z določbami člena 13 te konvencije kot tudi spodbujanje sodelovanja pri znanstveno-raziskovalnih programih;

(j) sodelovanje pri izvajanju presoj vpliva na okolje, ki se nanašajo na čezmejne vode, v skladu z ustreznimi mednarodnimi predpisi.

3. V primerih, ko je obalna država pogodbenica te konvencije neposredno in znatno prizadeta zaradi čezmejnega vpliva, lahko obrežne pogodbenice, če se vse tako sporazumejo, povabijo to obalno državo, da se ustrezno vključi v dejavnosti večstranskih skupnih teles, ki jih ustanovijo pogodbenice, ki ležijo ob obrežjih takšnih voda.

4. Skupna telesa v skladu s to konvencijo povabijo k sodelovanju skupna telesa, ki so jih ustanovile obalne države za varstvo morskega okolja, ki je neposredno prizadeto zaradi čezmejnega vpliva, da bi uskladili njihovo delo ter preprečili, nadzorovali in zmanjšali čezmejni vpliv.

5. Če na isti prispevni površini obstajata skupni delovni telesi ali več, si ta prizadevajo uskladiti svoje dejavnosti, da bi okrepila preprečevanje, nadzor in zmanjševanje čezmejnega vpliva na tej prispevni površini.

Člen 10

Posvetovanja

Med obrežnimi pogodbenicami na prošnjo katere koli takšne pogodbenice potekajo posvetovanja na podlagi vzajemnosti, dobre vere in dobrega sosedstva. Namen teh posvetovanj je sodelovanje pri vprašanjih, na katere se nanašajo določbe te konvencije. Vsako tako posvetovanje poteka prek skupnega delovnega telesa, ustanovljenega v skladu s členom 9 te konvencije, če to obstaja.

Člen 11

Skupno spremljanje in presoja

1. V okviru splošnega sodelovanja, omenjenega v členu 9 te konvencije, ali posebnih dogovorov obrežne pogodbenice pripravijo in izvajajo skupne programe za spremljanje stanja čezmejnih voda, vključno s poplavami in premiki ledu, kot tudi čezmejnega vpliva.

2. Obrežne pogodbenice se sporazumejo o parametrih onesnaževanja in onesnaževalih, katerih izpuste in koncentracijo v čezmejnih vodah je treba redno spremljati.

3. Obrežne pogodbenice redno izvajajo skupne ali usklajene presoje stanja čezmejnih voda ter učinkovitost ukrepov, sprejetih za preprečitev, nadzor in zmanjšanje čezmejnega vpliva. Rezultati teh presoj so dostopni javnosti v skladu z določbami člena 16 te konvencije.

4. Obrežne pogodbenice za te namene uskladijo pravila za pripravo in izvajanje programov spremljanja, sisteme meritev, naprave, analitične tehnike, obdelavo podatkov in postopke vrednotenja ter metode evidentiranja izpuščenih snovi, ki onesnažujejo.

Člen 12

Skupne raziskave in razvoj

V okviru splošnega sodelovanja, omenjenega v členu 9 te konvencije, ali posebnih dogovorov začnejo obrežne pogodbenice izvajati posebne raziskovalne in razvojne dejavnosti v podporo doseganju in vzdrževanju ciljev glede kakovosti voda in merila, za katera so se dogovorile, da jih bodo določile in sprejele.

Člen 13

Izmenjava informacij med obrežnimi pogodbenicami

1. Obrežne pogodbenice v okviru ustreznih sporazumov ali drugih dogovorov v skladu s členom 9 te konvencije izmenjujejo upravičeno razpoložljive podatke, med drugim o:

- (a) okoljskem stanju čezmejnih voda;
- (b) izkušnjah, pridobljenih pri uporabi in delovanju najboljše razpoložljive tehnologije, ter o rezultatih raziskav in razvoja;
- (c) podatkih o emisijah in spremljanju;
- (d) sprejetih in načrtovanih ukrepih za preprečevanje, nadzor in zmanjševanje čezmejnega vpliva;
- (e) dovoljenjih ali predpisih za izpuste odpadne vode, ki jih izda pristojna oblast ali drug ustrezen organ.

2. Obrežne pogodbenice izmenjujejo informacije o svojih nacionalnih predpisih, da bi uskladile mejne emisijske vrednosti.

3. Če obrežna pogodbenica prosi drugo obrežno pogodbenico, naj ji zagotovi podatke ali informacije, ki niso na voljo, si druga obrežna pogodbenica prizadeva prošnji ugoditi, vendar lahko izpolnitev pogojuje s tem, da pogodbenica prosilka plača razumne stroške za pridobitev, in, če je ustrezno, tudi za obdelavo takšnih podatkov ali informacij.

4. Zaradi izvajanja te konvencije obrežne pogodbenice pospešujejo izmenjavo najboljše razpoložljive tehnologije zlasti s spodbujanjem trgovinske izmenjave razpoložljive tehnologije, neposrednih gospodarskih stikov in sodelovanja, vključno s skupnimi vlaganji, izmenjave informacij in izkušenj ter zagotavljanja tehnične pomoči. Obrežne pogodbenice izvajajo tudi skupne programe usposabljanja in organizirajo ustrezne seminarje in srečanja.

Člen 14

Sistemi za opozarjanje in alarmiranje

Obrežne pogodbenice se medsebojno nemudoma obvestijo o vsakem kritičnem stanju, ki bi lahko imelo čezmejni vpliv. Kjer je primerno, obrežne pogodbenice vzpostavijo in upravljajo usklajene ali skupne sisteme za komunikacijo, opozarjanje in alarmiranje, da bi pridobile in posredovale informacije. Ti sistemi delujejo na podlagi združitljivih postopkov in naprav za prenos in obdelavo podatkov, o katerih se dogovorijo obrežne pogodbenice. Obrežne pogodbenice se medsebojno obveščajo o pristojnih organih ali kontaktnih točkah, ki jih določijo v ta namen.

Člen 15

Medsebojna pomoč

1. Če bi prišlo do kritične situacije, si obrežne pogodbenice na prošnjo med seboj pomagajo po postopkih, ki se določijo v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Obrežne pogodbenice izdelajo in sporazumno določijo postopke za vzajemno pomoč, ki se med drugim nanašajo na:

- (a) vodenje, kontrolo, usklajevanje in nadzor pomoči;
- (b) lokalne objekte in opremo ter storitve pogodbenice, ki je zaprosila za pomoč, vključno z ureditvijo formalnosti za olajšanje prehoda čez mejo, če je treba;
- (c) dogovore o prevzemu odgovornosti, odškodnini in/ali nadomestilu pogodbenici, ki pomaga, in/ali njenemu osebju, kot tudi o prehodu čez ozemlja tretjih pogodbenic, če je treba;
- (d) načine povračila stroškov pomoči.

Člen 16

Obveščanje javnosti

1. Obrežne pogodbenice zagotovijo, da so javnosti na voljo informacije o stanju čezmejnih voda, ukrepov, ki so izvedeni ali načrtovani za preprečevanje, nadzorovanje in zmanjševanje čezmejnega vpliva, ter o učinkovitosti teh ukrepov. V ta namen obrežne pogodbenice zagotovijo, da so javnosti na voljo informacije o:

- (a) ciljnih vrednostih kakovosti voda;
  - (b) izdanih dovoljenjih in pogojih, ki jih je treba izpolnjevati;
  - (c) rezultatih testiranja vode in odtokov, opravljenega zaradi spremljanja in presoje, kot tudi o rezultatih preverjanja skladnosti s ciljnim vrednostmi kakovosti voda ali s pogoji iz dovoljenj.
2. Obrežne pogodbenice zagotovijo, da so te informacije javnosti ob vsakem razumnem času brezplačno na voljo v pregled in omogočijo posameznikom, da za primerno plačilo od obrežnih pogodbenic dobijo kopije teh informacij.

DEL III

INSTITUCIONALNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Sestanek pogodbenic

1. Prvi sestanek pogodbenic se skliče najpozneje eno leto po datumu začetka veljavnosti te konvencije. Potem se redni sestanki organizirajo vsaka tri leta ali pa na krajše časovno obdobje, kakor je predpisano v poslovniku. Pogodbenice organizirajo izreden sestanek, če se tako odločijo med rednim sestankom ali na pisno zahtevo katere koli pogodbenice, če to zahtevo v šestih mesecih, ko je bila poslana vsem pogodbenicam, podpre vsaj ena tretjina pogodbenic.

2. Na svojih sestankih pogodbenice stalno pregledujejo uresničevanje te konvencije in zavedajoč se tega cilja:
- (a) pregledujejo politike in metodološke pristope k varstvu in uporabi čezmejnih voda pogodbenic z namenom nadaljnjega izboljšanja varstva in uporabe čezmejnih voda;
  - (b) izmenjujejo informacije glede izkušenj, pridobljenih s sklepanjem in izvajanjem dvostranskih in večstranskih sporazumov ali drugih ureditev v zvezi z varstvom in uporabo čezmejnih voda, katerih podpisnica je ena ali več pogodbenic;

- (c) kjer je primerno, si prizadevajo za storitve ustreznih organov Gospodarske komisije za Evropo ter drugih pristojnih mednarodnih organov in posebnih odborov z vseh vidikov, ki so primerni za doseg ciljev te konvencije;
- (d) na svojem prvem sestanku obravnavajo in sporazumno sprejmejo poslovnik svojih sestankov;
- (e) preučujejo in sprejemajo predloge za spremembe te konvencije;
- (f) preučujejo in se lotijo kakršnega koli dodatnega ukrepanja, ki se morda zahteva za doseg ciljev te konvencije.

Člen 18

Glasovalna pravica

1. Z izjemo določb odstavka 2 tega člena ima vsaka pogodbenica te konvencije en glas.
2. Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje v zadevah, za katere so pristojne, uresničujejo svojo glasovalno pravico s številom glasov, ki je enako številu njihovih držav članic, ki so podpisnice te konvencije. Takšne organizacije ne morejo uresničiti svoje glasovalne pravice, če njihove države članice uresničijo svoje glasovalne pravice, in obratno.

Člen 19

Sekretariat

Izvršni sekretar Gospodarske komisije za Evropo opravlja naslednje funkcije sekretariata:

- (a) sklicuje in pripravlja sestanke pogodbenic;
- (b) pogodbenicam posreduje poročila in druge informacije, prejete v skladu z določbami te konvencije;
- (c) opravlja takšne druge funkcije, kakor jih določijo pogodbenice.

Člen 20

Priloge

Priloge k tej konvenciji so njen sestavni del.

Člen 21

Spremembe konvencije

1. Vsaka pogodbenica lahko predlaga spremembe k tej konvenciji.
2. Predloge za spremembe te konvencije se obravnava na sestanku pogodbenic.

3. Besedilo katere koli predlagane spremembe k tej konvenciji se v pisni obliki predloži izvršnemu sekretarju Gospodarske komisije za Evropo, ki ga pošlje vsem pogodbenicam najpozneje 90 dni pred začetkom sestanka, na katerem se ga predlaga v sprejetje.

4. Sprememba sedanje konvencije se sprejme na podlagi soglasja predstavnikov pogodbenic te konvencije, ki so navzoči na sestanku pogodbenic, za pogodbenice konvencije, ki so jo sprejele, pa začne veljati devetdeseti dan po datumu, ko sta dve tretjini pogodbenic predložili depozitarju svoje listine o sprejetju spremembe. Sprememba začne za vsako drugo pogodbenico veljati devetdeseti dan po datumu, ko ta pogodbenica predloži svojo listino o sprejetju spremembe.

Člen 22

Poravnava sporov

1. Če pride do spora med dvema ali več pogodbenicami o razlagi ali uporabi te konvencije, si pogodbenice prizadevajo najti rešitev s pogajanjem ali s kakršno koli drugo metodo reševanja sporov, ki je sprejemljiva pogodbenicam v sporu.

2. Pri podpisu, ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi te konvencije ali pristopu k njej oziroma kadarkoli pozneje lahko pogodbenica predloži depozitarju pisno izjavo, da za spor, ki ni bil rešen v skladu z odstavkom 1 tega člena, sprejema eno ali obe naslednji sredstvi reševanja spora kot obvezni v zvezi s katero koli pogodbenico, ki sprejme isto obveznost:

- (a) predložitev spora Meddržavnemu sodišču;
- (b) arbitražo v skladu s postopkom, določenim v Prilogi IV.

3. Če so pogodbenice v sporu sprejele obe sredstvi reševanja spora, navedeni v odstavku 2 tega člena, se lahko spor predloži zgolj Mednarodnemu sodišču, razen če se pogodbenice ne sporazumejo drugače.

Člen 23

Podpis

Ta konvencija je na voljo v podpis v Helsinkih od 17. do vključno 18. marca 1992, potem pa na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku do 18. septembra 1992, podpišejo pa jo države, ki so članice Gospodarske komisije za Evropo, ter države, ki imajo posvetovalni status pri Gospodarski komisiji za Evropo v skladu z odstavkom 8 Resolucije 36 (IV) Ekonomsko-socialnega sveta z dne 28. marca 1947, ter organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki so jih ustanovile suverene države, ki so članice Gospodarske komisije za Evropo, na katero so njihove države članice prenesle pristojnost v zvezi z zadevami, ki jih ureja ta konvencija, vključno s pristojnostjo za sklepanje pogodb v zvezi s temi zadevami.

Člen 24**Depozitar**

Generalni sekretar Združenih narodov deluje kot depozitar te konvencije.

Člen 25**Ratifikacija, sprejetje, odobritev ter pristop**

1. Ta konvencija je predmet ratifikacije, sprejetje, odobritve ali pristopa držav podpisnic in organizacij za regionalno gospodarsko povezovanje.

2. K tej konvenciji lahko pristopijo države in organizacije, navedene v členu 23.

3. Vsako organizacijo, navedeno v členu 23, ki postane pogodbenica te konvencije, ne da bi bila pogodbenica katera koli od njenih članic, zavezujejo vse obveznosti po tej konvenciji. V primeru organizacij, čigar ena ali več držav članic je pogodbenica te konvencije, se organizacija in njene države članice odločijo o svojih individualnih odgovornostih za uresničevanje svojih obveznosti po tej konvenciji. V takšnih primerih organizacija in države članice nimajo pravice hkrati uresničevati pravic po tej konvenciji.

4. Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, navedene v členu 23, v svojih listinah o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu navedejo obseg svoje pristojnosti glede zadev, ki jih ureja ta konvencija. Te organizacije tudi obvestijo depozitarja o kakršnih koli večjih spremembah obsega svoje pristojnosti.

Člen 26**Začetek veljavnosti**

1. Ta konvencija začne veljati devetdeseti dan po datumu predložitve 16. listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

2. Za namene odstavka 1 tega člena se nobena listina, ki jo predloži organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ne šteje kot dodatna tistim, ki so jih predložile države, ki so članice takšne organizacije.

3. Za vsako državo ali organizacijo, navedeno v členu 23, ki ratificira, sprejme ali odobri to konvencijo oziroma k njej pristopi po predložitvi 16. listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, začne ta konvencija veljati devetdeseti dan po datumu, ko takšna država ali organizacija predloži svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

Člen 27**Odstop**

Kadarkoli po treh letih od datuma začetka veljavnosti te konvencije za določeno pogodbenico lahko ta pogodbenica odstopi od te konvencije, tako da o tem pisno obvesti depozitarja. Vsak tak odstop začne veljati devetdeseti dan po datumu, ko depozitar prejme obvestilo.

Člen 28**Verodostojna besedila**

Original te konvencije, katerega angleško, francosko in rusko besedilo je enako verodostojno, se predloži v hrambo generalnemu sekretarju Združenih narodov.

V POTRDITEV NAVEDENEGA so podaj podpisani, ki so za to ustrezno pooblašeni, podpisali to konvencijo.

V Helsinkih, sedemnajstega marca tisoč devetsto dvaindevetdeset

*Priloga I***OPREDELITEV POJMA „NAJBOLJŠA RAZPOLOŽLJIVA TEHNOLOGIJA“**

1. Pojem „najboljša razpoložljiva tehnologija“ pomeni najnovejšo stopnjo razvoja postopkov, opreme ali metod delovanja, kar kaže na primernost določenega ukrepa v praksi za omejevanje izpustov, emisij in odpadkov. Pri ugotavljanju, ali pomeni določen skupek postopkov, opreme in metod delovanja najboljšo razpoložljivo tehnologijo na splošno ali v določenih primerih, se še posebej presojuje:
    - (a) primerljivi postopki, oprema ali metode delovanja, ki so bili pred kratkim uspešno preizkušeni;
    - (b) tehnološki napredek in spremembe pri znanstvenih spoznanjih in razumevanju;
    - (c) gospodarska izvedljivost takšne tehnologije;
    - (d) časovni roki pri vgradnji v nove in obstoječe obrate;
    - (e) narava in obseg obravnavanih izpustov in odtokov;
    - (f) tehnologija, pri kateri nastaja malo ali nič odpadkov.
  2. Iz tega izhaja, da se bo „najboljša razpoložljiva tehnologija“ za posamezen postopek s časom spreminjala glede na tehnološki napredek, gospodarske in socialne dejavnike kot tudi glede na spremembe pri znanstvenih spoznanjih in razumevanju.
-

Priloga II

SMERNICE ZA RAZVOJ NAJBOLJŠIH OKOLJSKIH PRAKS

1. Pri izbiri najustreznejše kombinacije ukrepov za posamezne primere, ki lahko pomenijo najboljšo okoljsko prakso, je treba ukrepe presoditi po naslednjem vrstnem redu:
  - (a) obveščanje in izobraževanje javnosti in uporabnikov o okoljskih posledicah, ki jih prinaša izbira določenih dejavnosti in proizvodov, njihove uporabe in končnega odlaganja;
  - (b) razvoj in uporaba pravil za najboljšo okoljsko prakso, ki vključujejo vse vidike življenjske dobe določenega proizvoda;
  - (c) nalepke, ki obveščajo uporabnike o okoljskih tveganjih, povezanih z izdelkom, njegovo uporabo in končnim odlaganjem;
  - (d) sistemi zbiranja in odlaganja, ki so na voljo javnosti;
  - (e) recikliranje, predelava in ponovna uporaba;
  - (f) uporaba ekonomskih instrumentov za dejavnosti, proizvode ali skupine proizvodov;
  - (g) sistem podeljevanja dovoljenj, ki vključuje vrsto omejitev ali prepoved.
2. Pri ugotavljanju, katera kombinacija ukrepov pomeni najboljšo okoljsko prakso na splošno ali v posameznih primerih, je treba posebno pozornost posvetiti:
  - (a) okoljskemu tveganju zaradi:
    - (i) proizvoda;
    - (ii) proizvodnje proizvoda;
    - (iii) uporabe proizvoda;
    - (iv) končnega odlaganja proizvoda;
  - (b) nadomestitvi s postopki ali snovmi, ki manj onesnažujejo;
  - (c) obsegu uporabe;
  - (d) možni okoljski koristi ali škodljivosti nadomestnih materialov ali dejavnosti;
  - (e) napredku in spremembam pri znanstvenih spoznanjih in razumevanju;
  - (f) časovnim rokom za izvajanje;
  - (g) socialnim in gospodarskim posledicam.
3. Iz tega izhaja, da se bo „najboljša okoljska praksa“ za posamezen vir s časom spreminjala glede na tehnološki napredek, gospodarske in socialne dejavnike kot tudi glede na spremembe pri znanstvenih spoznanjih in razumevanju.

*Priloga III***SMERNICE ZA RAZVOJ CILJEV IN MERIL GLEDE KAKOVOSTI VODE**

Cilji in merila za kakovost vode morajo:

- (a) upoštevati cilj ohranjanja in, če je treba, izboljšanja obstoječe kakovosti vode;
  - (b) imeti za cilj zmanjšanje povprečnih obremenitev onesnaževanja (zlasti nevarnih snovi) do določene stopnje v določenem časovnem obdobju;
  - (c) upoštevati specifične zahteve v zvezi s kakovostjo vode (neobdelana voda, ki se uporablja za pitno vodo, za namakanje itd.);
  - (d) upoštevati specifične zahteve v zvezi z občutljivimi in posebej varovanimi vodami in njihovim okoljem, npr. jezeri in podtalnimi vodnimi viri;
  - (e) temeljiti na uporabi metod ekološke razvrstitve in kemičnih kazalcev za presojo srednjeročnega in dolgoročnega preverjanja ohranjanja in izboljšanja kakovosti vode;
  - (f) upoštevati doseženo stopnjo uresnitve ciljev in dodatne varstvene ukrepe na podlagi mejnih emisijskih vrednosti, ki se lahko zahtevajo za posamezne primere.
-

*Priloga IV***ARBITRAŽA**

1. V primeru spora, ki je bil predložen arbitraži v skladu z odstavkom 2 člena 22 te konvencije, pogodbenica ali pogodbenice obvestijo sekretariat o predmetu arbitraže in še posebej navedejo člene te konvencije, katerih razlaga ali uporaba je sporna. Sekretariat prejete informacije pošlje vsem pogodbenicam te konvencije.
2. Arbitražno sodišče sestavljajo trije člani. Tako pogodbenica tožnica ali pogodbenice tožnice kot tudi druga pogodbenica ali pogodbenice v sporu imenujejo arbitra in oba tako imenovana arbitra z medsebojnim dogovorom imenujeta tretjega arbitra, ki je predsednik arbitražnega sodišča. Predsednik(-ca) razsodišča ne sme biti državljan(-ka) ene od pogodbenic v sporu, prav tako pa tudi njegovo (njeno) običajno bivališče ne sme biti na ozemlju ene od teh pogodbenic, niti ne sme biti zaposlen(-a) v nobeni od njih oziroma imeti opravka z zadevo v nobeni drugi funkciji.
3. Če se predsednika arbitražnega sodišča ne imenuje v dveh mesecih po imenovanju drugega arbitra, izvršni sekretar Gospodarske komisije za Evropo na zahtevo ene od pogodbenic v sporu imenuje predsednika v naslednjem dvomesečnem obdobju.
4. Če ena od pogodbenic v sporu ne imenuje arbitra v dveh mesecih po prejemu zahteve, lahko druga pogodbenica o tem obvesti izvršnega sekretarja Gospodarske komisije za Evropo, ki imenuje predsednika arbitražnega sodišča v nadaljnjem dvomesečnem obdobju. Po imenovanju predsednik arbitražnega sodišča zahteva od pogodbenice, ki ni imenovala arbitra, da to stori v dveh mesecih. Če pogodbenica tega v tem obdobju ne stori, predsednik o tem obvesti izvršnega sekretarja Gospodarske komisije za Evropo, ki to imenovanje opravi v naslednjem dvomesečnem obdobju.
5. Arbitražno sodišče sprejme svojo odločitev v skladu z mednarodnim pravom in določbami te konvencije.
6. Vsako arbitražno sodišče, ustanovljeno po določbah, določenih v tej prilogi, sestavi svoj poslovnik.
7. Odločitve arbitražnega sodišča o postopku in snovi se sprejemajo z večino glasov njegovih članov.
8. Sodišče lahko sprejme ustrezne ukrepe za ugotovitev dejstev.
9. Pogodbenice v sporu olajšajo delo arbitražnemu sodišču in ob uporabi vseh sredstev, ki jih imajo na voljo, še zlasti:
  - (a) zagotovijo sodišču vse ustrezne dokumente, opremo in informacije;
  - (b) kjer je treba, omogočijo sodišču, da pokliče priče ali izvedence ter jih zasliši.
10. Pogodbenice v sporu in arbitri varujejo zaupnost kakršne koli informacije, ki jo v zaupnosti prejmejo med postopki arbitražnega sodišča.
11. Arbitražno sodišče lahko na zahtevo ene od pogodbenic priporoči vmesne zaščitne ukrepe.
12. Če se ena od pogodbenic v sporu ne pojavi pred arbitražnim sodiščem ali če ne zagovarja svojega primera, lahko druga pogodbenica zahteva od arbitražnega sodišča, da nadaljuje postopek in izda svojo končno odločitev. Če pogodbenica ni navzoča oziroma ne zagovarja svojega primera, to ne pomeni ovire za postopek.
13. Arbitražno sodišče lahko obravnava in odloči o protitožbah, ki izhajajo neposredno iz predmeta spora.
14. Stroške sodišča, vključno s plačilom njegovih članov, pogodbenici v sporu krijeta po enakih delih, razen če arbitražno sodišče ne določi drugače zaradi posebnih okoliščin zadeve. Sodišče evidentira vse svoje stroške in pogodbenicama predloži končni izkaz stroškov.
15. Katera koli pogodbenica te konvencije, ki ima interes v pravni naravi zadeve, ki je predmet spora, in na katero lahko vpliva odločitev v zadevi, lahko vstopi v postopek s soglasjem sodišča.

16. Arbitražno sodišče izda svojo arbitražno odločbo v petih mesecih po datumu, na katerega je bilo ustanovljeno, razen če se mu ne zdi nujno to časovno obdobje podaljšati za obdobje, ki ne presega petih mesecev.
  17. Rzsodbo arbitražnega sodišča spremlja obrazložitev. Rzsodba je pravnomočna in zavezujoča za vse pogodbenice v sporu. Arbitražno sodišče pošlje rzsodbo pogodbenicam v sporu in sekretariatu. Sekretariat prejete informacije pošlje vsem pogodbenicam te konvencije.
  18. Vsak spor, do katerega lahko pride med pogodbenicami v zvezi z razlago ali izvršbo rzsodbe, lahko katera koli od strank predloži sodišču, ki je rzsodbo sprejelo, če to zadeve ne more prevzeti, pa drugemu sodišču, ki je bilo ustanovljeno v ta namen na enak način kot prvo.
-

PRILOGA II

Deklaracija Skupnosti v skladu s členom 25(4) Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer

Ob upoštevanju člena 25(4) Konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer o obsegu pristojnosti organizacij, navedenih v omenjenem odstavku:

V skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti in glede na obstoječo zakonodajo Skupnosti na področju, ki ga zajema Konvencija o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer, in zlasti glede na spodaj navedene pravne dokumente, je Skupnost pristojna za mednarodne zadeve. Države članice Evropske skupnosti imajo tudi mednarodno pristojnost, ki enako velja za zadeve, ki jih obravnava omenjena konvencija.

Zgoraj omenjeni pravni dokumenti so naslednji:

- Direktiva Sveta 75/440/EGS z dne 16. junija 1975 o kakovosti površinske vode, namenjene za odvzem pitne vode v državah članicah ⁽¹⁾;
- Direktiva Sveta 76/160/EGS z dne 8. decembra 1975 o kakovosti kopalnih voda ⁽²⁾,
- Direktiva Sveta 74/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju zaradi odvajanja določenih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ⁽³⁾,
- Direktiva Sveta 78/176/EGS z dne 20. februarja 1978 o odpadkih iz industrije titanovih dioksidov ⁽⁴⁾,
- Direktiva Sveta 78/659/EGS z dne 18. julija 1978 o kakovosti sladkih voda, ki jih je treba zavarovati ali izboljšati, da se omogoči življenje rib ⁽⁵⁾,
- Direktiva Sveta 79/869/EGS z dne 9. oktobra 1979 o merilnih metodah ter pogostnosti vzorčenja in analize površinske vode, namenjene za odvzem pitne vode ⁽⁶⁾,
- Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi ⁽⁷⁾,
- Direktiva Sveta 80/778/EGS z dne 15. julija 1980 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽⁸⁾,
- Direktiva Sveta 82/176/EGS z dne 22. marca 1982 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo ⁽⁹⁾,
- Direktiva Sveta 82/883/EGS z dne 3. decembra 1982 o postopkih za nadzor in spremljanje stanja prvin okolja, ki prihajajo v stik z odpadki iz industrije titanovega dioksida ⁽¹⁰⁾,
- Direktiva Sveta 83/513/EGS z dne 26. septembra 1983 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju kadmija ⁽¹¹⁾,
- Direktiva Sveta 84/156/EGS z dne 8. marca 1984 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki ne uporablja kloralkalne elektrolize ⁽¹²⁾,
- Direktiva Sveta 84/491/EGS z dne 9. oktobra 1984 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju heksaklorcikloheksana ⁽¹³⁾,
- Direktiva Sveta 86/280/EGS z dne 12. junija 1986 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 34.

⁽²⁾ UL L 31, 5.2.1976, str. 1.

⁽³⁾ UL L 129, 18.5.1976, str. 23.

⁽⁴⁾ UL L 54, 25.2.1978, str. 19.

⁽⁵⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 271, 29.10.1979, str. 44.

⁽⁷⁾ UL L 20, 26.1.1980, str. 43.

⁽⁸⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 11.

⁽⁹⁾ UL L 81, 27.3.1982, str. 29.

⁽¹⁰⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 291, 24.10.1983, str. 1.

⁽¹²⁾ UL L 74, 17.3.1984, str. 49.

⁽¹³⁾ UL L 274, 17.10.1984, str. 11.

⁽¹⁴⁾ UL L 181, 4.7.1986, str. 16.

- Direktiva Sveta 88/347/EGS z dne 16. junija 1988 o spremembi Priloge II k Direktivi 86/280/EGS o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS ⁽¹⁾,
- Direktiva Sveta 90/415/EGS z dne 27. julija 1990 o spremembi Priloge II k Direktivi 86/280/EGS z dne 12. junija 1986 o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS ⁽²⁾,
- Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode ⁽³⁾,
- Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov ⁽⁴⁾.

Zaradi uresničevanja okoljske politike Skupnosti se ta seznam lahko spreminja, tako da se spreminjajo s spremembo ali razveljavitvijo obstoječih besedil ali s sprejetjem novih besedil.

⁽¹⁾ UL L 158, 25.6.1988, str. 35.

⁽²⁾ UL L 219, 14.8.1990, str. 49.

⁽³⁾ UL L 135, 30.5.1991, str. 40.

⁽⁴⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1.